

Bilag 2.

MINISTERIET FOR STATENS
LØNNINGS- OG PENSIONVÆSEN.

Den 6. november 1968.

Notat vedrørende møde torsdag den 31. oktober 1968 kl. 11.00 mellem lønnings- og pensionsministeren og statstjenestemændenes centralorganisationer angående muligheden for på normeringsloven for 1968-69 at gennemføre større ansættelsesområder for tjenestemændene.

Ministeren oplyste, at der fra regeringens side var fremsat et normeringslovforslag til ordinær behandling med det hovedformål at opsamle de nye stillinger og ændringer i stillingsklassificeringer, som var påkrævede efter en 2-årig periode uden normeringslov.

Spørgsmålet om at tilføre tjenestemandssystemet større smidighed ved fastlæggelse af større ansættelsesområder var ikke indgået i overvejelserne vedrørende normeringsloven, idet man havde tænkt sig dette spørgsmål løst i tjenestemandskommissionen. Imidlertid var problemet bragt frem under folketingets behandling af normeringslovforslaget, og folketingets lønningsudvalg havde ønsket spørgsmålet om større ansættelsesområder for de nye stillinger på normeringsloven drøftet med centralorganisationerne.

Ministeren var klar over, at centralorganisationerne i henhold til lønnings- og pensionslovens § 22 havde krav på forhandling om dette spørgsmål, og man var interesseret i at høre, om lønningsudvalgets ønske havde organisationernes billigelse. Hvis organisationerne kunne gå med til en ordning, hvorefter der ved normeringsloven gennemføres større ansættelsesområder, ville det formentlig være nødvendigt også at optage forhandlinger med de implicerede styrelser, og det måtte overvejes, hvor lang tid denne procedure ville tage, således at lønningsudvalget herefter kunne overveje sagen.

Erik Svendsen meddelte på centralorganisation II's vegne, at selv om drøftelsen fandt sted med kort varsel, havde man dog haft mulighed for at søge kontakt med visse organisationer, og han kunne oplyse, at formanden for Danmarks lærerforening, som ikke selv kunne være til stede, var enig i de betragtninger, CO II ville fremføre.

Han bekræftede, at CO II under arbejdet i tjenestemandskommissionen akcepterede større ansættelsesområder, men kun under forudsætning af, at de blev fastlagt på grundlag af aftaler med centralorganisationerne. Det ville være urigtigt at behandle dette spørgsmål i forbindelse med en normeringslov, og da navnlig med normeringsloven for 1968-69, som mere end nogen anden normeringslov var af speciel karakter. Stillingerne på denne normeringslov griber ikke mere hindrende ind, end tidligere stillinger ville gøre. I øvrigt var det organisationens hovedsynspunkt, at gældende regler ikke måtte stille sig hindrende i vejen for nødvendige rationaliseringer, idet man fra organisationens side hele tiden har indtaget en positiv holdning til dette spørgsmål.

Han fandt det mærkeligt, at man i folketinget havde fremdraget styrelser, som i forvejen har et stort ansættelsesområde. Problemet gør sig snarere gældende for mindre styrelser, men de vanskeligheder, som består, kan ikke løses hen over hovedet på vedkommende styrelser og tjenestemænd.

Konklusionen måtte være, at vedtagelsen